

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 fill —

OLTEANUL

INSERTIUNI:

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47, (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47, (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Nisuinte culturale.

. . . Strecuratu-s'au nouăsprezece veacuri în calea vecinicii de când neamul românesc trăește pe aceste plaiuri. Orizontul nostru mai totdeauna a fost înourat, numai arareori a a fost încălzit de razele dulcii bucurii. Soartea vitregă de care a fost împărțit — mai cu seamă — poporul român a pus pedeci simțite progresului nostru cultural-economic. Zicem soartea vitregă, pentru că calea progresului nostru, din timpurile cele mai vechi, a fost presărată cu spini și polomidă.

Conservatismul străbunilor noștri, pe lângă toată înrăurința lui binefăcătoare, a fost totuși o punte de opreliște în calea bunăstării noastre materiale. Așa a fost în trecut.

Azi toate popoarele duc o luptă, pe moarte și pe viață, pentru a putea atinge punctul cel mai suprem posibil al civilizațiunii. Căci de ce atâtea sbuciumări și efortări în viața omenească, în lupta pentru existență? În aceste momente de grea cumpănă orice român cu bun simț, dator este a medita asupra trecutului și a chibzui asupra viitorului. Frământări intensive își fac loc în sânul popoarelor . . .

Noi, românii, după atâtea veacuri petrecute în letargie și nelucrare, deșteptându-ne, credem că a sosit clipa (momentul) de a porni cu voință oțălită împotriva năcazurilor seculare și neajunsurilor ce zilnic ne torturează în internul sufletului nostru.

Puterea unui neam nu consistă în forța numerică de care să bucură el, ori de păstrare și adaptarea de datini învechite — ci puterea lui să creiază, mai cu seamă, prin asimilarea de idei nouă, prin însușirea unei culturi mai pronunțate și în fine prin tot aceea ce poate pune temeiul solid acțiunilor noastre de bun augur.

Nu vrem să zicem prin aceasta, că să ne desbrăcăm de credințele

noastre religioase, de virtuțile noastre creștinești, de datini ori moravuri, cari formează individualitatea noastră etnică, căci religiozitatea, credința noastră strămoșească, datinile și obiceiurile noastre străbune — acest complex de însușiri — a fost zidul gros ce nu ne-a lăsat a adulmeca pe *calea înstreinării*.

. . . În sbuciumul lung al vieții pământești, sufletul nostru are necesitate și de clipe de odihnă. Bucurie și mângâiere sufletească ne aduce, mai cu seamă, prasnicele mai mari, cum sunt: Crăciunul, Anul nou, Bobotează a căror praznuire o am săvârșit. În aceste zile tot insul și-a depus pe câteva oasuri unealta de lucru, țărănul, hârlețul, toporul, ori lopata, meșteșugarul, ciocanul, sula ori rindeana, iar cărturarii condeiul și celelalte, spre a-și odihni trupurile obosite de greul muncii. De altă parte sărbătorile — întâlnindu-ne cu toți ai casei, cu rudeniile și cu ceialalți împreună viețuitori ai satelor noastre — ni-să imbie binevenitul prilej de a mai pune la o parte gândul la vecinicele nevoi și greutatea ale traiului și de a ne mai înălța cu răgaz mintea și inima la cele dumnezeiești, la cele propoveduite de biserică și de slujitorii ei, cari sunt chemate a ne alina sbuciumările vieții, a ne mângâia și a ne întări.

Sărbătorile mai mari au fost și sunt totdeauna prilegiuini de recreare trupească și sufletească. Dar aceste clipe de satisfacție sufletească, sunt de *scurtă durată*.

Greul muncii se reîncepe și fiecare trebuie să fie la postul său.

În deosebi cărturarii dela sate au o grea și mare răspundere în situațiunea precară în care ne aflăm. Țăranul român, orice s'ar zice despre el, *e dorme* după învățătură și lumină. El a fost până acum — am putea zice — un serv umil în fața conducătorilor și mai marilor. Dar timpul e acela care schimbă totul. Preoțimea, învățătorimea și ceialalți factori de seamă din ierarhia cărturarilor

mari și mărunți ar trebui să înțeleagă acest fapt. Nu să poate aici limita precis nici activitatea învățătorului dela sate și nici a preotului. Dar suntem îndreptățiti a afirma, că aceia cari nu să mișcă din cadrul ori resortul oficiului lor, cari nu-și resfiră activitatea și pe alte terene — sunt numai oamenii oficiului și ai lefurilor. A fost o idee înaltă a Consistoriului Arhidiececan, când cu prilejul conferențelor învățătoarești din acest an — a cerut dare de samă dela fiecare învățător despre activitatea sa *extrașcolară*. Este un *mijloc de premenire* acesta ce taie în sistemul de activitate al învățătorilor. Învățătorului îi stau la îndemână atâtea mijloace eficace ce pot fi puse în serviciul luminării poporului nostru. Să amintim, în treacăt, numai de producțiunile „muzicale teatrale“ ce să aranjează la sate. Cât bine, cât folos real nu poate trage țăranul cuminte dela asemenea reprezentațiuni!

Dar și la aceasta nu forma, cât mai mult felul după care să face, hotărăște valoarea seratei. Literatura noastră e azi atât de bogată în produsele de caracter popular. Conștiința poporului nostru fiind azi în continuă desvoltare, trebuie și împretinit cu produsele mai de seamă ale scriitorilor noștri. Literatura noastră este un câmp bogat cu produse din toți ramii științei, din fructele căreia să se hrănească toți râvnitorii de înaintare. Tot asemenea va trebui cultivată și literatura musicală: cântecele de caracter eroic, doinele populare, cari au speciala menire a păstra întregitatea ființei țăranului român. Acestea întreprinderi din partea învățătorilor noștri pe cât sunt de salutare, pe atât de necesare ori chiar impuse de vrerile poporului! Acesta ar fi numai un singur mijloc din alte multe câte stau la dispoziția învățătorului, pentru deșteptarea poporului nostru.

Preoții la rândul lor nu vor întrelăsa prilejurile de a concherna poporul *la sfat* în Dumineci și sărbători. Pildă vie avem pe preoții altor

neamuri. Preoții săsești nu pregeta a aduna poporul la *săburi* în sările lungi de iarnă, cetindu-i din cărți economice, igienice ori din gazete, tot ce interesează mai deaproape pe econom în lucrările sale. Li pune — pe poporenii lor — în curent cu tot ce să petrece în lumea mare. Chibzuesc și meditează asupra lucrărilor ce vor a le desfășura în viitor. Cu un cuvânt să învață reciproc, cântând a-și ușura sarcinile.

Acestea sunt tot atâtea *nisuiințe culturale*, peste cari nici un moment nu putem trece cu vederea. Cu bunăvoință și dragoste toate să pot face.

N. Hamsea

LA POPRICAȘ...

„Ce voi face viei mele ce nu i-am făcut, că am așteptat să facă struguri și mi-a făcut spini”.

Cuvinte din Sf. Scriptură.

Nu este mai dureros pentru cineva decât a-și vedea nimicite speranțele, acelea fire fine de cari fiecare să leagă și să ține, și cari deși sunt nevăzute, îl conduc la muncă, la lucru, așa că omul pentru realizarea speranțelor sale nu cruță nici o osteneală pentru ca să-și ajungă scopul, ținta visurilor sale. Pentru bietul muritor nu există osteneală ce nu s'ar putea învinge pentru ajungerea la scop.

Dacă însă vede omul, că *ținta* visurilor sale este nerealizabilă, atunci începe a i-să reci speranța, mai întâi începe a să îndoi, că aceea ce el a sperat se va împlini oarecând și în urmă decepționat disperează, să desiluzionează și cu glas de durere esclamă ori și care cu poetul Vlahuță:

«Spu'beratu-mi-s'a pân' și scrumul visurilor mele...» așa este în viața unui om.

În viața popoarelor, cari nu sunt alt-

ceva decât mai mulți indivizi (oameni singuratici) împreunați, cari au aceeași țintă, același ideal înalt, lucrul să întâmplă tot așa. Dacă vede un popor, că s'a înșelat în cei cari și-a așezat toată nădejdea și încrederea, și poporul respectiv va începe a se îndoi, că va putea ajunge oarecând la idealul înalt pe care îl are. Dacă va vedea un popor, că conducătorul (sau conducătorii, după cum are unul sau mai mulți) nu va lucra ținând ținta visurilor sale, înaltul ideal sub ochi, ci să abate dela el spre povârniș el își pierde nădejdea în conducătorul său și nu mai ține la el. Cu atât mai vartos să lapadă un popor de conducătorii săi când aceștia să aliază cu dușmanul.

Știut este și aceea, că până când conducătorii și condușii vor fi una, fie chiar și la rău, mai multă ispravă vor face ca atunci când unul trage într'o parte, iar ceilalți într'alta.

A te alia și a-ți petrece cu asupritorii tăi proprii și cu asupritorii poporului tău, de bună seamă, că dacă sunt adevărate cele mai sus zise, nu vor trezi și nu vor nutri speranțe bune față de tine, ci din contră cei cari mai nădăjduiau încă și aceia vor pierde și ultima speranță ce au mai nutrit'o despre tine.

Un asemenea caz trist, care ne nimește multe speranțe bune în învățatorii din comitatul nostru, trebuie să înregistrăm deja acum la începutul anului.

Trist, dar s'a întâmplat!!

Oameni cari și-au uitat de sine, de sfânta lor datorință și de speranțele mari ce neamul acesta oropsit, leagă de ei, de dragul papricașului și a prieteniei fostului inspector școlar Szabo Elemér, alergat'au de departe de pe sate, cu mic cu mare, să-i dea ultima sărutare mortului, da mortului! pe care însă nici un român cu mintea trează nu-l deplânge, ci din contră să bucură, că a scăpat de un atare om, care numai potcă a făcut câtă vreme am avut nenorocirea de a-l aveâ între noi.

Pentru că neamul românesc și în de-

osebi bravii Olteni să-și cunoască oamenii, iată mai la vale dăm pomelnicul celor ce într'un hotel jidovesc din loc și-au mâncat cinstea înaintea neamului lor, în formă de papricaș, la banchetul dat în 26 n. a lunei trecute, în onoarea repositului în Domnul pentru noi, și dus în Eperjes spre bucuria noastră și nefericirea bieților slovaci, a inspectorului Szabo Elemér.

De față au fost românii următori: George Bărbat, Constantin Belba, George Boeriu, Petru Boeriu, Moise Bârsan, Dănilă Țeț, Nicolae Țuțurea, Matei Chiușdea, George Ciocan, Nicolae Dobrin, George Dragoș, Iacob Druga, Ioan Fătu, Zachiu Filip, Galateon Ganea, Ioan Ganea, Clement Grama, George Grecu, George Codrea, Ioan Comșulea, Ioan Cociș, Petru Macedon, George Moldovan, Vincențiu Monea, Ioan Nistor, Dionise Popa, Sofron Popa, Octavian Pop, Ioan Pura, Lazăr Sbrănciu, George Socol, Eustachie Stanislav, Leonte Taus, George Turdean, Valer Turdean, Sebastian Tonța și d-na, Dr. George Urdea, Dr. Nicolae Vlaicu și Ariton Zăgan.

Despre funcționari nu zicem nimic. Cât privește pe învățatori, ne punem întrebarea: într'adevăr aceștia să fie oare instructorii copiilor noștri, pe mâna acestor fel de oameni este încredințată creșterea bravilor olteni? Nu ne putem explica care a fost cauza ce i-a îmboldit să ia parte la un banchet unde este preamărit inspectorul sub a cărui ocărnuire s'au întâmplat cele mai multe trageri la cercetare disciplinară și suspendări a învățătorilor români, ori poate bucuria, că au scăpat de el, așa ceva mai că ni-ar mai veni la socoteală.

Dacă judecăm cât de nesocotite fapte face inteligența noastră, apoi nu mai avem cuvânt de a judeca faptele nesocotite ale unuia sau altuia mai puțin conștiu de chemarea sa.

«Peirea ta din tine Israile, nu va fi cel ce să te mântuiască, ci pe ruinele tale, veseli vor juca dușmanii tăi hora lor».

Un observator.

NOTA.

ISPITE . . .

La fereastă 'n faptul sării
Vin ispite de-mi colindă;
Fete fără alinare
Bat în ușa dela tindă.

Poartă gânduri pălmașe
Apă stânsă, fermecată,
Și au flori în cingătoare
Și li-e fața 'nbujorată.

Nu-i ca ele nime 'n lume:
Buze moi și gură dulce,
Dragostea le strânge 'n brațe
Le desmiardă să se culce.

Nu le las să între 'n casă
Ci le-ascult cum plâng afară.

Greu îi să le-alungi pe drumuri
Când îți vin la ușa iară.

Junior.

Sfatul elopotului.

Această istorioară o scrisoare veche. a lasat'o posterității și învățătura e aceea, — că — dar să așteptăm sfârșitul . . .

S'a întâmplat, că leica Marie a rămas văduvă. Pe bărbatu-so, care era om c'am înaintat în vârstă Pa îngropat, Pa deplâns, Pa jelit. A trecut anul de doliu și în ziua ultimă leica s'a dus la păstoriul sufletesc, la onoratul domn Șofron Bogdan, care cu blândețe a primit pe acest melușel a turmei sale credincioase.

— Viu să cer un sfat, d-le părinte!

— Spune, copilă, te ascult, zise părintele, punând încet din mână o carte legată cu scoarțe de lemn.

— Am un servitor, Sandu, e un băiat de omenie. Decând mi-a murit bărbatu el a condus toată economia mea. Acum mi-a cerut mâna. Ce să fac, d-le părinte?

Domnul părinte a clintit puțin din cap și a zis:

— Prin iubirea lui Dumnezeu, dacă îți place, mărită-te după el.

— Bine, bine, e ușor a zice. Dar dacă mă bate, tractează rău cu mine?

— Hm! la acestea face părintele un gest și-i zice:

— E drept, e drept, așa nu te mărita.

Ochii leici Marie îi scăpărau de ciudă:

— Să nu merg după el! Doar nu-s eu bătrâna satului. Ce va fi cu averea mea? După aceea — aici și-a plecat ochii — ne cam înțelegeam unul cu altul.

— Atunci mărită-te!

Leica Marie își îndrepta năframa de pe cap.

— Bine, dar dacă e beutor! Dar dacă umblă după alta, vai!... Dar dacă mă nefericește!...

În aceasta clipă să aude clopotul sunând. Părintele îi zise cu binețe:

— Copilă Marie, e mare dubitatea ta, nu e om să-ți poată da ție un sfat bun.

Dar auzi clopotul! Du-te acasă și ascultă de el, da dacă vei căpăta vr'un sfat bun.

Femeia a plecat. Până-ce a ajuns acasă a tot ascultat clopotul. Acestea le-a auzit:

— Du-te... du-te... după el! Du-te... după el... Du-te...

E bine după o lună s'a cununat cu Sandu, servitorul ei, cu care și-așa să înțelegea bine de demult.

Trece timpul și după vr'o două luni iar merge la preot leica Marie, dar acum nu așa veselă. Pe cap avea o năframă neagră, lacrimile îi curgeau păraie peste obraji.

Unii inspector „distractor“ de școale!

Ca să se vadă dragostea cea mare de care s'a bucurat fostul inspector — stafie — din comitatul (județul) Făgărașului, Szabó Elemér, de tristă și dureroasă pomenire, iată convorbirea între doi învățători, la auzul, că se duce:

Intâiul: (cu grăbire) — Auzit'ai o nou-tate, — frate?

Al doilea: (cu nepăsare) — Ce s'auz?

Intâiul: Că să duce necioplitul inspector „pustiitor“ de școale, „impiedecător“ de învățământ și „omorător“ de orice progres — din comitatul nostru?

Al doilea: Ducă-se, ducă-l șoimanele, prin văzduh, să nu-i mai auzim de nume!

Intâiul: Facăți-se voia deplin,

Acum și-n vecii vecilor, amin!

Al doilea: A mea și la toată dascălimea!...

Intâiul: Duca-se să nu-i mai auzim de nume, cât o fi Hăul!

Al doilea: Și să-l mai vedem, când ni-om vedea ceafa!

Intâiul: Să se ducă că nici de nume să nu-i mai auzim!

— Ducă-se:

— În munți crunți,

— În văi adânci:

— Unde popă nu toacă,

— Cocos nu cântă,

— Câni nu latră.....

Și să rămâie comitatul nostru:

curat,

luminat,

Ca de Dumnezeu lăsat!..

Al doilea: Amin, amin! Slavă Ție, Dumnezeului nostru, slavă Ție!

d.

Dela „Asociațiune“.

Comitetul central în ultima sa ședință, ținută în 21 Ianuarie a. c., a primit o nouă fundațiune de peste 100 mii de coroane dela fericitul dr. Grigorie Sândeianu. Coform dorinței fondatorului din o parte a venitului acestei fundațiuni se vor împărți burse

— Vai, d-le părinte, e mare năcazul meu!

— Da ce-i năcazul iară?

— Vai d-le părinte...! Aici a pornit-o plânsul și lacrimile îi curgeau șiroaie.

Părintele îi zise cu blândețe:

— S'aud năcazul, poate ți-om ajuta.

Leica Marie îi zise:

— Mi-a fost servitor și dacă m'am măritat după el, i-am devenit servitoare. Mă bate, e beutor, mă ruinez, sunt nimicită. Doamne, ce am și făcut! Ascultând statul rău voitor al clopotului am devenit nefericită...

Părintele Șofron îi zise:

— Nu, copilă, clopotul nu ți-a dat sfat rău, nu ți-a putut da; poate l'ai înțeles rău?...

Afară s'a auzit clopotul sunând. Leica Marie s'a cutremurat și fără voie, iar a ascultat sunetul clopotului, care acum îi zicea cu glas tare și striga:

— Nu... Nu... Nu... te du... Nu... Nu...

Leica Marie și-a încrucișat mâinile și a plecat acasă plângând.

— Are drept clopotul. Are drept... eu n'am avut... nu l'am înțeles bine...

Aceasta e istorioara. Invățătura care-i? E aceia, că femeii amorezate sfatul e ză-

studentilor dela școalele secundare și superioare, iar o parte se va întrebuița pentru alte scopuri culturale și de binefacere, pe cari le va hotărî mai târziu comitetul central. Fapta fericitului fondator se laudă de sine și credem, că întreaga obște românească îi va pomeni cu pietate numele în toate vremurile.

În aceeași ședință, d. secretar Oct. C. Tăslăuanu, a raportat că, în urma apelului ce l-a făcut biroul central, s'au înscris, până în 21 Ianuarie a. c. 4751 de membri ajutători, ca abonați ai „Bibliotecii populare a Asociațiunii“. Reușita acestei bibliotecii e deci pe deplin asigurată. Comitetul central a dispus ca primul număr din bibliotecă care cuprinde povestirea istorică „De demult“ de dr. Ioan Lupaș, să fie retipărită încă în 5000 de exemplare, va apărea deci în 10.000 de exemplare. Sunt nădejdi că aceste 10.000 de exemplare se vor trece toate, fiindcă numărul membrilor crește în fiecare zi cu câte-o sută-două. Până acum numărul membrilor ajutători se apropie de 6000.

În aceeași ședință comitetul central a autorizat pe d. secretar Oct. C. Tăslăuanu să publice sub auspiciile Asociațiunii o Bibliotecă a scriitorilor dela noi, care va apărea sub îngrijirea d-sale în editura institutului de editură Krafft din Sibiu. Această bibliotecă va cuprinde patru volume pe an, în formă de 8° (Minerva) și fiecare volum va fi aproximativ 10—15 coale de tipar. Casa de editură a oferit Asociațiunii din fiecare volum câte o sută de exemplare cu un preț de 50%. Primul volum va cuprinde bucățile cele mai reușite din opera distinsului nostru scriitor Al. Ciura.

Comitetul central a aprobat și hotărârea despărțământului Timișoara de a clădi o casă națională în Timișoara, care va fi proprietatea Asociațiunii și care va servi de templu al culturii românești în acele părți.

Conferențiarul agronomic al Asociațiunii s'a încredințat să cutriere toate comunitățile din comitatul Sălagiu, având să țină prelegeri și să răspândească „Biblioteca popo-

rală a Asociațiunii“. După ce va termina cu acest comitat urmând același program sistematic va cutriera și alte comitate, mai ales dacă fruntașii noștri îi vor da sprijinul cuvenit.

Din toate acestea oricine se poate convinge de bunul mers al „Asociațiunii“, pe care suntem datori să o sprijinim cu toții din răspuseri în realizarea problemelor culturale ce le urmărește.

Conferență și teatru în Făgăraș.

Reuniunea femeilor române gr. cat. din Făgăraș aranjează în 12 Februarie n. (Trei Sfinți) în sala mare a hotelului „Paris“ o reprezentație teatrală cu diletanții locali, conduși de directorul artistic al fondului de teatru român, d-l **Aurel Bănuț**.

Probele urmează sub conducerea D-lui **Bănuț**, care este de câteva zile în mijlocul nostru.

Se va reprezenta o farsă foarte hazlie, în 3 acte, localizată din franțuzește, care va avea un deosebit efect.

Rugăm de pe-acuma pe toți sprijinitorii mișcărilor noastre culturale-naționale, să onoreze această reprezentație cu prezența Dlor. Programul îl vom publica în Nr. viitor. În același timp, avem plăcerea de-a vesti onoratului public din Făgăraș și jur, că d-l Aurel Bănuț va ținea Vineri, în 10 Febr. n. oarele 6 p. m. tot la hotel „Paris“, o conferență despre probleme teatrale și situațiunea noastră sub raportul teatrului. Sperăm, că toți făgărășenii și chiar și oaspeții din provincie aflători în Făgăraș, vor grăbi să asculte această interesantă lectură — mai ales că taxele de intrare benevole, vor fi destinate Soc. pentru fond de teatru.

Făgărășanul.

darnic, urechea aude, ce inima dictează: ei nu-i trebuie alt sfat.

Traducere de Valeriu Crișan.

CASTELUL ȘI CĂSUȚA.

Castelul boerului stă singuratic pe un vârf de deal, embleme mari de piatră deasupra porților, steaguri în vârful turnurilor; și șanțuri afunde, încunjură zidurile seculare, peste cari nu a putut trece picioarele inamicului.

În vale stă o căsuță mică, modestă, în mijlocul unei livezi, plină de verdeață. Barza, în liniște și-a putut isprăvi cuibul pe vârful căsuței. E încunjurată de-un gard viu, un tei bătrân umbrește păreții căsuței, coperișul nu se ridică peste crengi.

Aceiași răză de soare trece peste turnurile înalte și prin ferestruica mică, toate îmbracă aceeași culoare. Ceriul limpede acopere castelul și căsuța ca-și cum pe-o formă ar binecuvânta pe bogat și sărac.

Seara se coboară, poarta de stejar a castelului cârțâind se deschide și ese salutând feciorul boerului. O liniște adâncă domnește împrejur și din căsuța aceia mică ese frumoasa fată a țaranului. Pășește în-

cet, acum se uită înapoi, se oprește, apoi merge mai departe... În întreagă împrejurimea doar nu e o fată așa frumoasă, ca un inger.

De mult așteaptă feciorul boerului la marginea pădurei, să grăbește, se grăbește copila, s'a odihni la sânul lui.

Un șopot tainic se aude în marginea pădurii, acolo stau ei, povestinduși tainele, castelul și căsuța au dispărut de demult în întunerecul nopții.

A dispărut pământul și lumea mare, diamantele și emblemele, inimile se zvănesc în flacăra aceluiaș simțământ...

Boerul stă singur în castel, fața arată o expresie serioasă, părul îi e alb. Ușa se deschide și întră feciorul lui, țaranul și fata lui, condusă de el. Tată'-ii zise feciorul său — dă-mi binecuvântarea ta, numai pe ea, numai pe ea o pot iubi, pentru ea măi trăește inima mea!

„Numai pe ea? Numai pentru ea? îi zise bătrânul și fața îi se înroșește, rușine nu sufer, pentru tine. Rușine nu sufer eu — îi zise țaranul — pentru-ce mi-a amăgit fata?

„Aici atârnă chipurile strămoșilor mei — zice boerul — și emblemele; toți sunt din viță nobilă și eu nu voi lăsa nicicând ca neamul meu să degenereze. Strămoșii

NOUȚAȚI.

— **Rugăm pe abonenții noștri pe cari nu și-au achitat abonamentul, cari sunt și de doi ani, a și-l achita, căci din contră vom fi siliți a ni-l încasa pe altă cale.**

Adm. „OLTEANUL“.

— **Prelegeri economice în comitatul nostru.** Reuniunea economică comitatenză, aranjază și în iarna acestui an prelegeri pentru poporul nostru în mai multe comune, cum a făcut-o aceasta și în anii trecuți. Pentru orientarea Onor. cetitori, anunțăm că prelegeri să vor ținea în comunele: *Șinca vechie, Șinca nouă și Poianamărului* din partea domnului prelegător *Ioan Popu* învățător dir. în Șinca vechie. În comunele *Ohaba, Mândra și Toderița*, d-l. *Ociavian Popp* învățător dir. în Vad. În comunele *Cuciulata, Veneția inferioară și superioară*, dl. *George Ciocan* dir. școlar Cuciulata. În *Hurez, Ileni și Luța*, dl. *George Codrea* directorul școalelor de stat din Făgăraș. Apoi în *Porumbacul de jos, Streza Cârțișoara și Ucea*, dl. *Augustin Șandru*, învățător în *Viștea inferioară*. Indemnăm economii noștri a lua parte cu mic cu mare la aceste prelegeri, cari au singura fanță de a-i da povește folositoare și practice în trebile economice.

— **Alegere de medic în Bran.** Sâmbătă în 28 Ianuar st. n., a fost alegere de medic în Bran. Ales a fost cu aclamațiune și cu mare însufletețire d-l Dr. *George Stojan*, originar din Bran și de prezent medic în Ilva mare. D-l Dr. *G. Stojan* e bărbat tinăr și până acum a dat strălucite probe de vrednicia sa. Felicităm deci poporul brănean, că a căpătat un asemenea medic.

— **Nou proces al Făgărășenilor.**

Mercuri în 26 Ianuarie n. s'a judecat la tribunalul din Brașov procesul electoral al vrednicului și pe nedrept persecutatul notar din Scoreiu, d. *Alexandru Comșa*. Să zice ca la amenințarea prim-pretorelui

mei s'au luptat vitejește, unii au căzut în luptă, eroii ginte nobile.“

Copilă haide! — zise țaranul, sărut mâinile d-le boer! Castelul stre moșesc e încă tare și numele d-tale vestit. Însă și eu am avut strămoși și eu am patrie și dela boer tatăl meu pâne n'a cerut, cât e de sărac. Privește acest teiu dinaintea casei, înainte de aceasta cu o sută de ani strămoșul l'a plantat, se fie de sămânță. Arborele a crescut, tulpina lui a produs sute de crengi și crede-mi, că și țaranul tău se mai cugetă la strămoșii lui. Dacă șade pe câmp în serile frumoase de vară, unde e un miros plăcut de fân cosit și se aude sunetul clopotului de sară, ca o cobză sfântă: se cugetă și el la timpurile trecute întocmai ca tine și lacrimi curg din ochii celui desprețuit de toți. Și eu am avut strămoși, cari și-au vărsat a lor sânge pentru onoarea țării și fiind-că tu faptele lor nu le amintești, oare nu sunt mărețe? Oare ei n'au fost viteji? Și amintirea lor va rămânea întotdeauna.

Astfel a zis el, apoi s'a dus la căsuța lui cea mică, însă fata nici aici nu a aflat liniște.

Nici feciorul boerului nu a aflat li-

din Arpaș, Evreul, crășmar din sat l-a pârât pe notar, că cu ocazia alegerilor dietale l-a amenințat cu vorbele: „Măi jidane de nu-i vota cu dr. Vaida îți sboară creieri în grindă“ și că notarul a dat unui om din sat 2 cor. să-și cumpere o săcure, să lovească în cap pe Evreu. Adevărul constatat judecătorește, recunoscut de d. notar și dovedit de martori, este, că notarul strâns și el cu ușa electorală a administrației, ca și Evreul a zis cătră acesta prietenește: „Mă jidane să avem grije, că de nu vom vota cu Vaida, ne toacă oamenii în cap“. Tribunalul ca și judecătoria cercuală din Făgăraș, a achitat pe d. notar *Al. Comșa*.

— **Alegerea de protopop la Brașov.** Prin moartea regretatului protopop al Brașovului, *V. Voina*, întâmplată în 14 Mai 1910, postul atât de însemnat de protopop în acest centru cultural românesc a rămas vacant. Conzistoriul arhiediecezan a publicat concurs.

Concursul a expirat și s'au prezentat 4 candidați: *D-nii I. Hamzea*, protopopul Zărneștiului și administratorul denumit al tractului vacant, *Vas. Domșa* protopopul Orăștiei, *Dr. Vas. Saftu*, paroh la biserica Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu și *Dr. Sterie Stinghe*, catehet la școalele medii din Brașov. Conzistorul a delegat din partea sa pe *Preacuvioșia Sa d-l protosincol și directorul „Seminariului Andreian“, dr. Eusebiu Roșca*, pentru conducerea actului electoral. Ziua alegerii s'a fixat pe 17 Febrnarie (2 Martie n.).

— **Arsă de vie.** Soția servitorului *Sava Maliția*, dela banca „Panciovana“ din Satul-Nou, voind să aprindă lampa, petrolul a explodat și i-a aprins hainele. Bărbatul și funcționarii băncii n'au auzit strigătele ei și astfel nenorocita femeie a murit în chinurile cele mai grozave.

— **Dramă în casa unui cantonier.** O țărăncă cu stare bună avea să ridice o sumă mai mare într-o comună aproape de Szomorifalva, unde era locuința ei. La întoarcere a apucat-o noaptea pe drum. Având bani mulți la dânsa, i-a fost teamă să-și ia odaie de durmit la ospătărie, ci a

niștea dorită, oftează... O întristare predominază în castel și în căsuță.

E toamnă. Frunzele teilor se scutură. Rândunelele au plecat. Frunze veștede, plutind încet prin aer, cad pe pământ. Deasupra porților puternice a castelului flutură flamura neagră, suflată de vântul rece. Să deschid porțile și convoiul trist aduce un sicriu frumos de aramă, pe care sunt văpsite emblemele strămoșilor.

Ușa căsuței se deschide, într'un sicriu din scândură simplă, aduc soața lui.

În câmpul verde se opresc, în jurul unei groape nouă și tristeța boerului și a țaranului se mestecă în un râu de lacrimi. Două inimi pline de durere se odihnesc acolo: coconașul și copila țaranului, în întunecimea unui mormânt.

Blaj, 16 Nov. st. n. 1909.

Localizată.

Valeriu Crișan.
st. cl. VIII, gimn.

Huzdup zup
De mustață i-l duc,

(Făgăraș)

Am o iapă cu buricu 'n spate.

(București)

mers la un cantonier din apropiere. Acesta s'a învoit să doarmă la dânsul. În casă a arătat suma mare de bani și a spus motivul pentru ce și-a căutat adăpost într-o casă privată și nu la ospătărie. Nevasta cantonierului și țărancă s'au culcat într-o odaie separată. Bani ce mulți ai țărancii l'au ademinit pe cantonier, care și-a propus uciderea ei și luându-i banii va părăsi țara. La miezul nopții a început să-și execute planul. A mers mai întâi și a făcut o groapă, în care avea să îngroape trupul mort al femeii. S'a reîntors în odaie și a străpuns cu un cuțit inima uneia dintre cele două femei, cari dormiau. Mare i-a fost mirarea când a aprins lampa și a văzut că a omorât pe soția lui. Cele două femei și-au schimbat adecă locul în pat și astfel lovitura destinată streinei a dat-o femeii lui. Cantonierul încă în aceea noapte a părăsit casa sa și nu să mai știe nimic de el.

— **Pentru niște vrăbii.** În comuna *Értarcsa (Biharia)* *Gavril Bogus*, fiul notarului comunal, de plietiseală pușca vrăbiile ce să adunau în cete pe arborii de dinaintea casei. Dar petrecerea nu ținuse mult, căci vecinul *Ioan Pleș* ieșise în poartă și provocă pe tinăr să încete cu pușcatul, nu cumva să nefericească pe cineva. Băiatul însă cu sensibilitatea alor 19 ani ce-i avea, s'a supărat și o porni la ceartă. Într'un moment dat așa izbi cu patul puștei în capul bătrânului *Pleș*, încât rămase mort locului. Jandarmii a deținut pe *Bogus* și la transferat la procuratura din *Oradea-Mare*.

— **Ocolul pământului.** Cetim în „Seara“ din *București*: Au sosit la *Moscova (Rusia)* doi români, *Basil și Ionescu*, cari întreprind ocolul lumii pe jos. Tinerii aceștia după ce și-au terminat studiile la *Paris*, de patru ani au plecat în *America de Nord* și de acolo pe rând au vizitat *America de Sud, Africa centrală și sudică, întreaga Europă și acum venind la Moscova se duc la Petersburg spre a se îndrepta spre Siberia, China și Japonia încheind astfel turneul lor.*

— **Episcopul Vasile Hossu bolnav.** Din *Lugoș* se scrie că *P. S. Vasile Hossu* episcopul *Lugoșului* zace greu bolnav în urma contractării unei aprinderi de plămâni.

Li dorim grabnică însănătoșiare.

— **Despăgubirea ex-regelui Manuel.** »Diaro Noticia« anunță din *Lisabona*, că guvernul a hotărât să plătească lunar ex-regelui *Manuel* 660 funți sterlingi ca despăgubire. Securile de pe lunile *Octomvrie, Noemvrie și Decemvrie* i-s'au trimis deja lui *Manuel*.

— **Maniaci religioși ard un copil pe rug.** În *Finamarca (Norvegia)* a apărut o nouă sectă religioasă, care propovăduiește un al doilea botez pentru adulți (Intocmai ca adventiștii dela noi — *N. R.*).

Începutul s'a făcut cu un biet băiețaș, căruia i-sa fost dat să bea apă până n'a mai putut. Când micuțul a declarat că nu mai poate înghiți, câțiva din nebuni l'au ținut de mâni, ca și de piscoare, iar șeful lor i-a deschis gura cu forța, turnându-i apă pe o pâlnie.

Apoi maniacii au întins copilul pe jos și au început să joace pe trupul lui.

În urmă victima a fost așezată pe un rug și arsă de vie.

— **Răpirea unei femei.** Cazul s'a întâmplat între mineri din Fairpointon (America). Opt muntenegri au răpit o tânără nevăstuță slovacă, care turburasesă liniștea prin frumusețea ei. Erau cu toții la o petrecere populară. Femeia petrecea în societatea bărbatului său Michel Pavlic, iar muntenegrenii cu alți soți de lucru în altă societate. Unul din ei, aprins se vede mai mult, atât de băutură cât și de dragoste a ațâțat pofta celorlalți vorbind de frumusețea soției lui Pavlic care era alături. — Ce mai bucatăică, — oftară cu toții. Unul dintre ei zise mai mult în glumă, decât în serios, că n'ar fi rău dacă i-ar răpi-o.

Nu stătura mult și gândul deveni faptă. Patru inși au făcut imposibil pe Pavlic, iar ceilalți au ridicat femeia și au dus-o la locuința lor. Scăpând într'un târziu bărbatul din mâna Muntenegrenilor, a alarmat întreaga slovacime din oraș, care cu mic cu mare se adunară înaintea casei unde era închisă frumoasa slovacă. Au somat întâi să elibereze femeia, ceea-ce neîntâmplându-se, a început cu asalt în toată forma.

Gloanțele revolverelor șuierau însoțite de strigătele luptătorilor. Răsărise soarele și lupta cotinua.

Prinzând de veste directorul minei, unde erau angajați „beligeranții” a înștiințat momentan poliția din oraș, care eșind în număr aproape complet a eliberat prin soniera, deținând pe răpitori și transportându-i în închisoarea poliției.

— **Recenzământul vitelor.** Deodată cu recenzământul general făcut la 1 Ianuarie pentru întreaga țară, ministerul de agricultură, a ordonat și facerea recenzământului animalelor de casă. Se va efectua din partea antistiilor comunale, la 15 Februarie a. c.

Facem atenți mai ales pe țărani noștri, să dea datele corect, nefiind vorba de urcarea dărilor cu acest recensământ, ci de constatarea atât de necesară, din punct de vedere politic și economic a adevăratei bogății sau sărăcii a țării.

Ultimul recenzământ al animalelor domestice s'a făcut la anul 1895.

Dela „Asociațiune“.

Cursuri de analfabeți.

Asociațiunea a trimis următoarea circulară directorilor de despărțăminte, stăruiind pentru ținerea cursurilor de analfabeți, de cari astăzi nu se mai interesează aproape nimeni.

Nr. 208/1911.

Domnule director!

Vremile în cari trăim ne înpun o apropiere sinceră de popor, cu gândul curat de a-l smulge cât mai curând din întunerecul neștiinții și a-l ridica în rândul popoarelor culte, conștie de menirea lor în lume. Viitorul poporului nostru numai atunci va fi asigurat, când el va fi stăpân pe o puternică cultură națională, care îi va putea înlesni lupta pentru viață alături de celelalte popoare. Și se știe că condiția primă a oricărei culturi e cunoștința de carte, fără de care astăzi nu mai e posibil a îndruma soarta unui popor pe cărări mai bune. Scăderea cea mai mare a poporului nostru e tocmai lipsa cunoștinții de carte. Cu durere trebuie să o spunem că dintre toate neamurile țării noastre numai Rutenii ne întrec în analfabeți, toate celelalte sunt înaintea noastră. Credem că a sosit timpul, când toți

cărturarii trebuie să ne așternem pe muncă serioasă pentru a mântui poporul nostru de această rușine a neștiinții, de această robie a întunerecului.

În anii trecuți, în cadrele Asociațiunii s'au ținut mai multe cursuri de analfabeți, cari, ca început, au avut rezultate destul de mulțumitoare. Dar entuziasmul cu care s'au pronit aceste cursuri, s'a stins repede. Astăzi nimenea nu se mai gândește la continuarea muncii de redeșteptare a țărânimii, care înainte cu doi ani era considerată ca cea mai importantă problemă de viață a poporului nostru.

«Asociațiunea» își ține de datorință a îndemna din nou toate despărțămintele sale ca să reiee aranjarea cursurilor de analfabeți încă în iarna acestui an și invită despărțămintele să le continue regulat an de an. Pentru instruirea analfabeților Asociațiunea reomandă să se întrebuițeze »Abecedar sau carte de scriere și citire pentru analfabeți» de I. Bota, care a fost premiată din partea Asociațiunii. Abecedarul se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Fiecare despărțământ va putea da cu înlesnire și mai multe premii învățătorilor și preoților, cari vor ținea cu rezultat asemenea cursuri.

Atragem atențiunea tuturor preoților și învățătorilor că cursurile de analfabeți nu pot fi oprite de organele administrative ale statului, fiindcă, conform statutelor instituțiilor noastre, în cadrele ei se pot aranja asemenea cursuri, cari urmăresc promovarea culturii noastre.

Facem deci încă odată un apel călduros către toți directorii despărțămintelor Asociațiunii și către toți cărturarii noștri să reînceapă sistematic ținerea cursurilor de analfabeți, singurele cari pot înlesni pătrunderea culturii în popor.

Sibiu, 30 Ianuarie 1911.

I. St. Șuluțiu. Oct. C. Tăslăuanu.
prezident. secretar.

ECONOMIE.

Povestea viei.

(Urmare).

Când curățim vița, cele 2, 3 ori 4 mlădițe principale (de sămânță) le legăm comod la par cu *teiu* (fășii de acelea despre cari am pomenit mai sus, ce se cumpără din bolte cu 70—80 cr. (1 cor. 40 fil., 1 cor. 60 fil.) (1 klg. pe cari eu leam cumpărat dela Iaroși Ignac). Tot cu ocaziunea curățitului legăm comod și toate celelalte mlădițe laterale, cu și fără struguri, pe cari le-am ciontat în dosul celui din urmă strugur dela vârful mlădiței în depărtare de strugur cu 2—3 frunze (ochiuri), fie de par, fie de cercul (inima) viței, tot cu fășii de *teiu*; iar mlădițele cele mai de jos lăsate de sămânță le aninăm cu câte o fășie de *teiu* mai puternică de par sau cerc, — așa ca vița curățită devine întocmită ca și o fată mare, care despletită de păr acela îl peptenă, — dar apoi îl și împletește și îl leagă cu pantlici (berti) și apoi să te tot uiți la ea. —

Vița astfel curățită și legată, stă

acum împuterată în fața soarelui, care străbate ușor printre mlădițele și frunzele remase, și vânturile din ori și care parte nu o poate rupe; iar strugurii cresc repede, unii după înflorire și alții după curățit înfloresc. Ți-i mai mare dragul să privești o vie în urma curățirei, care lucrare costă mult timp pierdut, multe parale la lucrători, și multă grijă din partea stăpânului unei vie așa lucrute.

O întâmplare neplăcută mă face să continuez despre curățitul (plivitul) viței de vie.

Deși venerabilul Domn Kleinhamper Karoly mă învățase, cum să plivesc vița de vie, — totuși m'am lăsat ademenit de două femei din Calbor: lelea *Maria ande Trandafir* și lelița *Nuța Brumboiu*, cari laudându-se, au venit să-mi curețe ele vițele din vie. —

Intr'o dimineață de vară prin Iunie 16, 1906, s'au apucat aceste două călborene să-mi curețe vițele viei din tabla I. așa dupăcum ele știu. În loc de *pipirig*, leam dat *fășii de teiu*, cumpărate dela Iaroși din Făgăraș, pe cari tăindu-le în două le-au aninat la brâu, sârguincioasele femei. Le-am imbiat și *foarfeci* cumpărate dela *Gebauer* din Făgăraș, și le-au refuzat, zicând, că ele știu să lucreze numai cu istoricul *cosor de vie*, numit *hep*. Bine, faceți cum știți D-voastră, le-am reflectat eu, novitul vier, care tot mereu eram înfruntat de cele două femei, că pentru ce *curăț așa tare vița*, de strugirii rămân neadepostiți sub frunze, — că vine peste vară *razele soarelui* și-i pârlește, ori către toamnă *bruma* și-i potopește. —

Pe mine așa m'a învățat un domn bătrân din Făgăraș, să curăț și așa urmez, iar D-voastră lucrați cum știți, și la urmă vom vedea, care lucru e mai bun.

Femeile cele două: Maria și Nuța s'au desbrăcat de clicini, și au resfrânt mânecele, în brâu ș'au aninat materia de legat: *teiu*, iar în poală avea *hepul* cu care tăia cărceii numai pe care nu-i puteau rupé cu mâinile, — mlădițele însă toate bine la aninau la par, după ce le curățau în fugă de *cârceii* și de *subsuroi*, dar' fără să le taie vârful în urma strugurilor eșiți, la doi, trei muguri. Lucrul acesta îl făceau la iuțială, iar *toate mlădițele*, prinse iute în brațe, atât cele crescute de sub cerc, cât și cele crescute din cerc le aninau la par, *cocoloșind* strugurii și frunzele în legături, — așa că nici razele soarelui, și nici aerul, numai puteau străbate în multe părți ale vițelor curățite de sârguincioasele călborene.

Tot folosul din un așa curățit era, că vița se aduna la par, așa că omul putea umbla printre vițe, ca pe o promenadă; iar de alesul celor 2—3—4 mlădițe de sămânță, nu era vorba, nici de retezatul celorlalte mlădițe producătoare de struguri, nici de legatul comod la par, la cerc, ori o mlădiță de alta, — așa că soarele încălzitor și aerul nutritor să poată în-

tra comod printre părțile de dezvoltare ale viței.

Galați, 9 Maiu 1910.

(Va urma).

Nicolau Aron.
paroh gr. or.

POȘTA REDACȚIEI.

D-lui Niță în T. Parecă a-i intenții să te procopsești ca novelist. Scarmână mai întâi scrierile altor autori de seamă și credem, că vei putea fi îmbrățișat chiar și de surorile de cavitate ale literaturii.

G. P. în T. lângă Mândra. După cum se vede n'ai fost la școală, fără numai a-i trecut pe lângă ea.

Ce-ar fi când am publica ce-ai trimis? Am dat'o mai departe, a sburat pe urloaiul redacției.

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP
CONSTANTIN POPP.

Publicațiune.

Composesoratul de pădure din comuna Ileni, comit. Făgărașului, în ziua de 5 Februarie st. n. a. c. la oarele 2 p. m., vinde în licitație publică pășunatul din pădure, pe anul 1911.

Prețul strigării este 500 cor.

Condițiunile se pot vedea la notariul composesoratului.

Ioan Milea
președinte.

Publicațiune.

Composesoratul de pădure din Ileni (comit. Făgărașului), dă în între-

prindere facerea unui drum pe Părâul «Plasa», prin licitațiune publică ce să va ținea în 12 Februarie st. n. a. c. la 2 oare după amiazi, în comună.

Prețul strigării este 4000 cor.

Licitanții au să depună vadiu de 10% din prețul strigării în bani gata sau în hârtii de valoare.

Planul și condițiunile să pot vedea în ori ce zi la notariul composesoratului.

Ileni, în 31 Ianuarie 1911.

Ioan Milea
președinte.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai cassei de economii «GRĂNIȚERUL», societate pe acții în Herseni, să convoacă la a

II-a Adunare generală ordinară,

care să va ținea în 15 Februarie st. n. 1911, la oarele 1 după prânz în localul băncii cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Numirea notarului adunării și alor doi membri de încredere.
3. Raportul direcțiunei, bilanțul anual și raportul comitetului de supraveghiere.
4. Stabilirea bilanțului, împărțirea profitului curat și votarea absolutoriului.
5. Modificarea §§. 16 și 52 referitoriu pentru foaia oficioasă a institutului.
6. Statorirea lefelor ampioaiților.

NB. Domnii acționari ai cassei de economii „Grănițerul” societ. pe acții, cari doresc a lua parte la aceasta adunare, în persoană sau prin plenipotențiați au ași depune acțiunile și documentele plenipotențiare la cassa societății, cel mai târziu până la 14 Febr. n. 1911.
Herseni, în 1 Ianuarie 1911.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului cu 31 Decembrie 1910 — Mérleg-számla 1910 Deczember hó 31 ével.

ACTIVA — VAGYON		PASIVA — TEHER.	
	K. f.		K. f.
Cassa în numărar — Pénztár készlet	1941.93	Capital — Alaptőke	22250.—
Cambii escontate — Leszámitolt váltók	48222.—	Fond de rezervă — Tartalék alap	1798.20
Mobilier — Felszerelés	247.26	Depuneri — Betétek	15741.08
		Int. anticipate — Átmeneti kamatok	1192.33
		Darea int. de depun. — A betétek hátr. adója	79.54
		Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	12.—
		Cambii reescontate — Visszeszámitolt váltók	7806.—
		Profit curat — Tiszta nyereség	1532.04
	50411.19		50411.19

Contul perdere și profit. — Veszteség- és Nyereség-számla.

SPESE — KIADÁS.		VENITE. — BEVÉTELEK.	
	K. f.		K. f.
Interese la depuneri — Betéti kamatok	796.54	Venite — Bevétel	— —
Interese de reescont — Visszeszámitolási	418.21	Interese — Kamatok	— —
Darea și aruncu — Egyenes és potadó	557.13	Interese după cambii escont — Leszámitolt váltokért	3847.95
Spese și porto — Költségek	531.03		
Amortizare din mobilier — Törlesztés felszerel.	13.—		
Profit curat — Tiszta nyereség	1532.04		
	3847.95		3847.95

David Fettu m. p.
contabil.

Direcțiunea. — Az igazgatóság:

Ioan Judele m. p.

Vasile Grosu m. p.

Ilie Judele m. p.

Ilie Judele m. p.
cassar.

David Fettu m. p.

Subscrisul comitet de supraveghere am revăzut contul prezent pe acela l'am aflat exact și în consonanță cu registrele. Alulirt felügyelő bizottság ezen számlát megvizsgálta és rendben találta az intézet könyveivel összhangzóan.

George Lie m. p.

George Rinea m. p.

Ioan Rinea m. p.

David Lie m. p.

David Andreas m. p.

Farkas Lajos m. p.
revizor expert. — szakértő.

ATTENTIUNE.

"AIDA" VERGE și "BLUE STAR" CONTINENTAL

hârtie de cigarete veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anuț!

FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRA VALOARE!

FÂN și OTAVĂ

prima calitate, se află
de vânzare

▶ în cantitate mare și mică la: ◀
Dr. Ioan Șenchea, adv. în Făgăraș.

Nu mai sunt dureri de stomac!

A KAKUKFŰ KESERŰ
HASZNALATA

Medicamentul de casă patentat **larba amară a cocoșului** după o folosință de câteva zile încetează cu totul lipsa de apetit, vârsarea nervositatea de stomac, diareea și orix x x ce durere de stomac. x x x

Prețul unei sticle mici 80 fil.

x x O sticlă mare 2 cor. x x

Trimite în provincie 6 sticle mici sau 3 sticle mari cu rambursă depozitarul:

Szentgályi Daniel, farm., Gödöllő

Să vă păziți de imitații! Veritabile sunt numai când pe dop și pe acoperiș e patenta: „elix fumar. off“

La tipografia noastră să află de vânzare prețioasa cărțică: „**In amintirea Canonic. Augustin Bunea.**“
Prețul 50 bani, plus 10 bani porto

!! Fiți bine atenți la adresă!!

Plecarea la AMERICA

din L'Havree în toată Sâmbăta,
din Viena în toată Marția.

Bilete să capătă pe calea

„**Französische Linie**“.

Bilete de tren spre America să pot căpăta pentru toate stațiunile cu prețuri originale.

Informații mai de aproape servește franco și gratis biroul:

„**Französische Linie**“

VIEN, IV., Wiedener Gürtel Nro. 12.
(Gegenüber der Süd- und staatsbahn.)

!! Fiți bine atenți la adresă!!

BRÂNZĂ de burduf prima calitate

garantată, din Poiana-mărului
în cantitate de 3.000 Kg.

se află de vânzare în engro și detail

cu prețuri moderate

la d-l George Enescu, comerciant
Poiana-mărului.

1-3

FABRICI de GHIATĂ INSTALAȚIUNI RECORITOARE

după sistemul eminent de amoniac al
Firmei Borsig, sau după sistemul compresor cu acid carbonic probat, precum

INSTALAȚIUNI COMPLETE ABATOR (belitóre)

liferează în esecutarea cea mai bună

Firma SCHLICK soc. pe acții
turnătorie de fer și mașini

Budapest, Váci-ut Nr. 45-47.

Numerii de telefon:

74-76, 74-77 și 98-58 (Inteurban).

Cu prețuri curente servim gatuit.

Trimiteți băieți la cursul
practic de altoit!

„MUGURUL“

însoțire economică-comercială,
ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllőme.

!!! Altoi de viie!!!

Calitate distinsă
pe lângă prețurile cele mai moderate, soiuri de VIN și de masă. VIȚĂ americană cu și fără rădăcini, OCHIURI de altoit, viță europeană cu rădăcină.

Să află de vânzare
la

însoțirea econ.-comercială
„MUGURUL“

ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllő vármegye.
Material disponibil în altoi peste

doi (2) milioane.

Școalele de altoi nu au fost atacate de prenosporă.

Altoi desvoltați la perfecțiune.

La cumpărări pre credit cele mai ușoare condiții
plătire pe 10 ani cu 7%.

La cerere preț curent și instrucțiuni gratis și franco.
Însoțirea primește elevi gratis pentru învățarea altoitului și manipularea școalei de altoi.

Români! Trimiteți băieți la
cursul practic de altoit!!!

Pratii GINGOLD, Brasov

Strada Hirscher Nr. 4.

Recomandă On. public bine asortată și marea
Prăvălie de coloniale, fructe sudice,
zarzavaturi, poame și struguri.

Fabrică de Conserve de pește.

Pește proaspăt. DEPOU de pește sărat,
în engro și en detail.

Cu prețurile cele mai ieftine.

Comandele primite se efectuează prompt cu
poșta și cu gara, zilnic.

NB. Prețuri curente la cerere să trimit gratis.

Sore binevoitoarea luarea aminte celor ce se căsătoresc!

INELE de logodnă precum și DARURI de NUNTĂ
cari și în RATE să pot plăti.

Izvorul cel mai potrivit de cumpărări!

Cele mai frumoase oroloage de: ZENITH și OMEGA
de aur, argint și do oțal. -- OROLOAGE de Schaffhausen,
de aur și argint provăzute cu atestate.

Mare asortiment în obiecte de Aur, Argint și
Argint de China. -- Orolage de deșteptat, și totfelul
de pendule. -- Gramofoane cu cele aparținătoare
plate de cântece luate mai noi.

Să află de vânzare cu prețuri ieftine la

Rosenbaum József giuvarier și ciasornicar
Făgăraș, piață mare nr. 17.

La tipografia dlui C. Popp în Făgăraș
să află de vânzare cu prețuri originale:
CALINDARE pre anul 1911.

Telefon interurban Nr. 28.

Telefon interurban Nr. 28.

!! Se spriginim industria locală !!

Cu toată onoarea aducem la cunoștința m. On. public din oraș și din comitat că **FABRICAREA MOBILELOR se continuă** la noi, și se pot căpăta de tot gata

MOBILE

complete pentru odăi de durmit, pentru prânzătoriu, din lemn îndesat (masiv) din ștejar, prun, fag, și cu oglină, cu marmură se află dela 540 cor. în sus, din care ținem gata tot de-auna

o Esposiție de Mobile
în sala mic a hotelului „Transilvania“
(Casele Lauritsch).

Ne rugăm a ne sprigini cu toată încrederea, asigurând pe m. On. public despre cel mai solid și prompt serviciu.

Cu toată stima

FRĂȚII PÉTERFFY și SOȚII,
tâmplari de mobile și de edificii.

Se spriginim industria locală!

!! Se spriginim industria din patrie !!

!! Se spriginim industria din patrie !!